

12.9 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПРО ІМІГРАЦІЮ – ЗАПИТИ НА ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ГРОМАДЯНСТВО- АДМІНІСТРАТИВНІ ОРДЕРИ І ПРАВИЛА

Мета цієї програми – встановити керівні принципи для персоналу, що знаходиться під присягою, щодо виконання імміграційного законодавства.

Виконання державних законів про імміграцію, в першу чергу, є обов'язком федерального уряду. Відповідно, Департамент поліції м. Еверетт не повинен проводити розслідування, пов'язані з імміграцією, і не повинен запитувати інформацію про імміграційний статус осіб, що зустрічаються під час проведення поліцейських операцій, *за винятком випадків, описаних нижче*. Ця заборона не перешкоджає роботі з федеральними імміграційними посадовими особами, якщо:

- всі сторони дотримуються цих принципів або
- надають допомогу Службі з примусового забезпечення проходження митних і імміграційних правил у випадках виникнення надзвичайних ситуацій, загроз суспільній безпеці чи реагування на прохання про допомогу офіцеру (безпеку співробітників).

Запити про імміграційний статус:

Право людини подавати поліцейський звіт, брати участь в діяльності поліцейських спільнот або іншим чином користуватися послугами поліції не залежить від громадянства або імміграційного статусу. Отже, посадові особи не повинні ставити питання про громадянство або імміграційний статус тій чи іншій особі, або повідомляти федеральні імміграційні влади про місцезнаходження або поведінку будь-якого іммігранта або іноземного гостя, якщо тільки ця особа:

1. Не була заарештована і затримана, або засуджена за будь-який «тяжкий злочин» (RCW 9.41.040 (23) або засуджена за напад 3;
2. Не підозрюється обґрунтовано в причетності до тероризму і / або підривної діяльності;
3. Не підозрюється обґрунтовано в участі в торгівлі людьми або в організованому угрупованні з метою ввезення або шахрайської асиміляції незарєстрованих іноземців в країні;
4. Не підозрюється обґрунтовано в участі у злочинній діяльності вуличних банд; або
5. Не бере участі в серйозній події або ситуації, що загрожує громадській безпеці, і не було встановлено, що вона становить потенційну загрозу для громадськості.

Відповідно до цих винятків будь-яке повідомлення федеральній імміграційній владі буде спочатку розглянуто і затверджено офісом начальника поліції.

Посадові особи не повинні запитувати паспорта, візи, «зелені карти» або проїзні документи, видані замість них, а також водійські посвідчення і аналогічні типові форми ідентифікації. Такі документи запитуються лише в тому випадку, якщо стандартні форми ідентифікації недоступні або коли співробітник діє відповідно до описаних вище умов.

Фізичний арешт і привід в поліцію:

Ніхто не може бути фізично заарештований і приведений в поліцію з метою визначення правового статусу в країні. Крім того, жодна особа, включаючи потерпілого або іншу особу, яка звітує про злочин, або будь-якого свідка злочину, не повинна допитуватися з метою визначення його статусу в цій країні, за винятком випадків законного фізичного арешту за вчинення злочину і приводу в поліцію такої особи при обставинах, які зазвичай гарантують або вимагають винесення обвинувачення, або в результаті виникнення однієї з перерахованих вище умов (розділ «Запити про імміграційний статус»).

Коли та чи інша фізична особа заарештована і буде приведена в поліцію, її громадянство повинно бути встановлено відповідно до вимог Віденської конвенції і записано в графу «Громадянин США?» в формі затримання округу Сногоміш. Якщо особа, яка була заарештована, є іноземним громадянином (особою, яка не є громадянином Сполучених Штатів), застосовується Віденська конвенція, і посадові особи зобов'язані дотримуватися процедур арешту іноземних громадян (Процедура 2.09). Подальші запити і повідомлення, які робляться відносно імміграційного статусу арештованого, дозволяються тільки відповідно до цих принципів і затверджуються начальником поліції.

Ордери та приписи відповідно до вимог Служби з примусового забезпечення проходження митних і імміграційних правил (ІСЕ) – арешт незаконних іммігрантів

ІСЕ видає ряд розпоряджень по взяттю під варту і адміністративних ордерів, включаючи:

- I-247 Приписи імміграційної служби
- I-200 Ордер на арешт іноземця
- I-205 Ордер на висилку з країни / депортацію

Приписи та адміністративні ордера ІСЕ видаються агентами прикордонного патрулювання, співробітниками служби депортації, співробітниками служби імміграції, іншими співробітниками або посадовими особами Департаменту внутрішньої безпеки (DHS) та іншими федеральними посадовими особами, делегованими Секретарем національної безпеки. Це «адміністративні» або «цивільні» приписи і ордера, які не розглядаються або не затверджуються судами. Вони можуть оброблятися тільки уповноваженими агентами, і вони можуть оброблятися тільки в місцях, де суб'єкт не може розраховувати розумно на дотримання конфіденційності.

I-247 Приписи імміграційної служби видаються відповідно до юрисдикції 8 С.Ф.Р. § 236 і § 287 будь-яким підписом уповноваженого працівника з питань імміграції та передаються для повідомлення іншого правоохоронного органу про те, що ІСЕ хоче затримати незареєстрованого іноземного громадянина, що перебуває в даний час під вартою цього органу. Припис про затримання – це вимога від такого органу повідомити ІСЕ до звільнення іноземного громадянина, який не має документів, для того, щоб ІСЕ розглянула питання про його укладення. I-247 Приписи імміграційної служби не встановлюють або не інформують про ймовірну причину затримання або арешту зазначеної особи, і ймовірною причиною затримання або арешту є вимога відповідно до Четвертої поправки: «Приписи імміграційної служби не примушують і не можуть примушувати державну або місцеву правоохоронну установу затримувати підозрюваних іноземців, які

підлягають висилці» (Галарза проти Сжалчіка, 745 3-й Збірник судових рішень 634, 645 (3-й циркуляр 2014 року)).

З 2016 ICE почав видавати ордер I-200 або ордер I-205 для кожного затриманого I-247 в зв'язку з постановою суду, в якій говориться, що ICE не може заарештовувати затриманих, якщо у неї немає підстав вважати, що людина втече, перш ніж буде отримано ордер (Морено проти Наполітано, 3-й Збірник судових рішень 2016 WL).

- **I-200 Ордер на арешт іноземця** «... може бути виданий тільки співробітниками служби імміграції, перерахованими в 8 C.F.R. § 287.5 (e) (2) ... і може приводитися в дію тільки тими співробітниками імміграційної служби, які перераховані в 8 C.F.R. § 287.5 (e) (3)». (8 C.F.R. § 236.1 (b) (1)). *Зверніть увагу, що адміністративні ордера I-200 постійно реєструються в Національному інформаційно-кримінологічному центрі, навіть якщо місцеві правоохоронні органи не можуть проводити арешт на підставі ордера I-200.*
- **I-205 Ордер на висилку з країни / депортацію**, «Виконання ордера на висилку з країни. Будь-який співробітник, уповноважений 8 C.F.R. § 287.5 (e) (3) для виконання адміністративних ордерів на арешт, може виконувати ордер на висилку з країни». (8 C.F.R. § 241.2 (b)). *Зверніть увагу, що адміністративні ордера I-205 постійно реєструються в Національному інформаційно-кримінологічному центрі, навіть якщо місцеві правоохоронні органи не можуть проводити арешт на підставі ордера I-205.*

Висновок: Приписи та адміністративні ордера ICE не можуть використовуватися офіцерами м. Еверетт в якості підстави для затримання або арешту будь-якої особи. Місцеві співробітники правоохоронних органів не мають повноважень приводити у виконання приписи або адміністративні ордера. Це затверджено судами як порушення Конституції США і Конституції штату Вашингтон:

- «Арешт підсудного був очевидним порушенням його прав на Четверту поправку (США проти Толедо, 615 2-й Збірник судових рішень 453 (S.D.W. Va 2009))».
- Імміграційні закони і положення не дозволяють державним або місцевим правоохоронним органам приводити в дію або виконувати адміністративні ордера або приписи (штат Арізона проти США, 132 S.Ct. 2492, 2505 (2012)).
- «Стаття 1, розділ 7 Конституції штату Вашингтон забороняє місцевим співробітникам правоохоронних органів продовжувати термін іншого законного затримання для того, щоб допитати затриманого щодо країни його громадянської приналежності, імміграційного статусу або громадянства. (Рамірез-Ренгл проти округу Кітсап, 12-2-09594-4)».

З 2002 року ICE реєструє розпорядження та адміністративні ордера в Національному інформаційно-кримінологічному центрі. У деяких випадках «збіг при пошуку» адміністративного ордера ICE було помилково прийнято офіцерами за фактичний кримінальний ордер. «Збіги при пошуку» приписів і адміністративних ордерів в Національному інформаційно-кримінологічному центрі НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ місцевим правоохоронним органам затримувати, утримувати, заарештовувати чи іншим чином затримувати зазначену людину.